

РЕШЕНИЕ

№ 2111

гр. София, 21.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 11.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1402** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по жалба от К. П. Б. срещу решение № ЗПО-46/27.06.2011 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от главния секретар на Комисията за защита на конкуренцията в частта му на отказ за предоставяне на обществена информация. В жалбата се поддържа, че административният акт в оспорваната му част е постановен при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Иска се отмяната му.

Ответникът – главният секретар на Комисията за защита на конкуренцията оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на оспорвания административен акт.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, обективиран в заявление, вх. № ИЗР-905/13.06.2011 г. до председателя на Комисията за защита на конкуренцията. По така направеното искане в 14-дневния срок по чл. 28, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация административният орган е издал оспорваното решение, като по част от поставената в искането информация е отказал достъп до предоставянето ѝ мотивирайки се с обстоятелството, че не може да бъде предоставен

достъп до обществена информация, тъй като една част от исканата информация не е на разположение на Комисията за защита на конкуренцията, а друга част не представлява обществена информация по смисъла на Закона за достъп до обществена информация.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е в преклузивния 14-дневен срок, същата е подадена от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

По същество, обаче същата е неоснователна по следните съображения.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност е решение за предоставяне на достъп до обществена информация в частта му, с която е отказано предоставянето на достъп до обществена информация. При преценката на законосъобразността на обжалвания административен акт следва да се направи уточнението, че при внимателен анализ на направеното искане за предоставяне на достъп до обществена информация следва извода, че същото съдържа предимно въпроси и обстоятелства, свързани с определено поведение на определени лица, като по същността си лицето, поискало достъп до обществена информация претендира предприемането на определени действия спрямо тези лица. Така определено искането и при анализ на неговото съдържание по всеки един от посочените въпроси се налага несъмнения извод, че същото е за искане в по-голямата си част не за предоставяне на достъп до обществена информация, а именно за предприемането на определени действия от страна на Комисията за защита на конкуренцията, които действия според жалбоподателя същата е следвало и следва да предприеме. В тази връзка и така направеното искане не би могло да се определи по същността и не притежава характерните белези на искане за предоставяне на достъп до обществена информация. Независимо от изложеното, административният орган, в съответствие и с определянето му като заявление за достъп до обществена информация от страна на молителя, е разгледал същото и се е произнесъл в законовия срок със съответното решение. В диспозитива на решението за предоставяне на достъп до обществена информация е посочена точно и конкретно информацията, по отношение на която се отказва достъпа. Обемът на информация, до която е отказан достъпа може да се прецени като се направи съпоставка между направеното искане (заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация) и информацията, по отношение на която е предоставен достъпа, обективизирана в оспорваното решение. При така направената съпоставка се установява, че на жалбоподателя не е предоставен достъп по т. 7, т. 8, т. 9 и т. 10 от направеното искане. Т. 7 от направеното искане не съдържа изобщо искане за предоставяне на обществена информация, искането е формулирано като въпрос дали е взето определено поведение на определени лица при определена фактическа ситуация. Същото не съдържа искане за предоставяне на информация, какво представлява същата и в тази връзка са правилни изводите на административен орган, че в тази си част така поставеният въпрос по-скоро има характера на сигнал спрямо поведението на определени лица, но не и на искане за предоставяне на обществена информация. Т. 8 и т. 9 от искането за предоставяне на обществена информация също така не представлява по същността си искане за предоставяне на обществена информация. В посочените две точки са формулирани обстоятелства, свързани с подадени жалби от молителя до Комисията за защита на конкуренцията, като обстоятелството дали е налице отговор по подадените жалби и това дали даденият отговор е законосъобразен или не от страна на Комисията за защита на конкуренцията е неотносим към направеното искане за предоставяне на обществена информация. От поставения въпрос по т. 9 от страна на

жалбоподателя се иска разяснение по повод изразено становище от Комисията за защита на конкуренцията във връзка възникнали правоотношения между определени правни субекти, но не се съдържа искане за предоставяне на достъп до обществена информация. Така направеното искане по същността си представлява искане за изразяване на писмено становище от страна на административния орган, т.е за създаване на нова информация, но не би могло да се определи като такова за предоставяне на достъп до обществена информация. По т. 10 от направеното искане за предоставяне на достъп до обществена информация жалбоподателят е направил искане, поставил е въпроси относно обстоятелството, дали Комисията за защита на конкуренцията разполага с договор, сключен между посочени в искането юридически лица. По тази точка е отказано предоставянето на достъп до обществена информация предвид обстоятелството, че лицето, по отношение на което е отправено искането не разполага с посочената обществена информация. Действително, също така един от основните принципи при предоставянето на достъп до обществена информация е принципът на откритост, достоверност и пълнота на информацията. Едновременно с това, обаче съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Видно от направеното заявление информацията, до която се иска достъп в процесния случай по т. 10 е служебна информация. За да бъде определена като такава тя следва да се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на съответната администрация, в процесния случай администрацията на Комисията за защита на конкуренцията. След като, обаче подобна по характера си информация не е създадена, не е събирана и не се съхранява от комисията за защита на конкуренцията, то и няма как да бъде предоставен достъп до същата.

Предвид и това обстоятелство, като се е позовал на обективната невъзможност да предостави достъп до исканата информация в исканата фирма и съдържание, административният орган е постановил законосъобразен административен акт, за който не съществуват основания за отмяната му. От друга страна, не съществуват разпоредби както в Закона за достъп до обществена информация, така и в други закони и подзаконовни нормативни актове, които да определят че при обективна невъзможност да се предостави достъп до обществена информация, то същата следва да бъде нарочно създадена, за да бъде предоставена.

Искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено от страна на ответника по спора, което с оглед изхода на спора съдът намира за основателно. На основание чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия съдебен съвет, в полза на Комисията за защита на конкуренцията следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на К. П. Б. срещу решение № ЗПО-46/27.06.2011 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от главния секретар на Комисията за защита на конкуренцията в частта му на отказ за предоставяне на обществена информация, като неоснователно.

ОСЪЖДА К. П. Б. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ